

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Christus Barraba comparatus & postpositus. Quò quis inferior est
in ordine hominum, eo superior est in Christi ordine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Si non agis, quod velit Deus, hoc unum infame habes, quod respondeas: Nolo, non placet.

In 4. parte, Feria 5, hebdomade 18.

Quod intellectus confert actioni, hoc actio refert intellectui.

In 2. parte, Feria 2. Pentecostes, Vbi quam aptè ad Christi verba de facienda Dei voluntate, ad cognoscendum & plenius intelligendum, hac Veritas referatur, pater explicatum.

NOLITE indicare secundum faciem; sed iustum iudicium iudicate.

Apparet quām sis ipse judicandus, qui dēcibus ut apparent, judicas.

In 4. parte, Feria sexta hebdomade 18.

Mendaces filii hominum in statu, si res non pendunt Cœli pretio.

In 3. parte, Die 21. Iunii.

FERIA QVARTA. CHRISTVS BARRABÆ COMPAT- ratus, & postpositus.

Congregatis illi dixit Pilatus, quem vultis dimittam vobis, Barrabam, an Iesum, qui dicitur Christus?

Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt, Barrabam. Matth. 27.

VERITAS PRACTICA.

Quod quis inferior est in ordine hominum, et superior est in Christi ordine.

RATIO EST. Quia quod quis inferior est in ordine hominum, et proprius accedit ad Christum, qui est postremus illius ordinis.

Sed quod quis proprius accedit ad Christum, et est superior seu maior in ordine, ubi Christus est primus, & qui Christi dicitur.

Ergo quod quis inferior est in ordine hominum, et superior & maior est in Christi ordine, qui quanid est præferendus alteri ordini, tantid ex-pedit ex postremis huius esse, ut sis ex primis Christi Domini.

I. PUNCTUM.

QUOD singuli Evangelistæ referunt de hac ignominiosa Comparatione, sic in unum contextum digeri potest, cui considerando conformes affectus applicentur. Pilatus autem con vocauit principibus sacerdotum & magistratibus, & plebe, dixit ad illos; Obtulisti mihi hunc hominem quæsi aver-

tentem populum, & ecce ego coram vobis interro-gans, nullam causam invenio in homine isto, ex his in quibus eum accusatis: sed neque Herodes, nam remisi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte auctum est ei: emendatū ergo illum dimittā.

Per diem autem solemnum coniueverat præses Matt. 27. populo dimittere unum vincitum, quem voluit. Ioan. 18. sent, habebat autem tunc vincitum insignem, qui Marc. 15. dicebatur Barrabas, qui erat latro, & qui in se-ditione fecerat homicidium. Congregatus ergo illic dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis? Barrabam, an Iesum qui dicitur Christus? Sciebat enim, quod per iniuriam tradidissent eum. Principes autem sacerdotum & seniores persuase-runt populi, ut peterent Barrabam, Iesum verò perderent. Respondens autem præses ait illis, Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt, Barrabam. Dicit illis Pilatus, quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? Dicunt omnes, cru-cifigatur; Ait illis præses, quid enim mali fecit? at illi magis clamabant dicentes, crucifigatur. Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barrab.

Hæc ad verbum Evangelistæ, ubi expen-de, quod, quando sola fuisse comparatio cū tali viro, qui erat insignissimus eorum, qui tum vincit erant, non poterat non esse igno-

T 2

minio-

miniosissima Christo; quantum magis autem cum illi postpositus est & indignior judicatus, cui gratia praestaretur? o humana Iudicia!

Matt. 20. O quam longè à divinis remota! Erunt primi novissimi, & novissimi primi. Verè hoc usurpari potest, quando agitur de præferentia inter homines: nam qui secundum aestimationem humanam & mundanam sunt primi, secundum divinam & æternam sunt novissimi; ut cœtra, qui sunt novissimi secundum mundanam, sunt primi secundum Deum.

Quod ut melius intelligas, & accuratius propositam hic Veritatem expendas, propone tibi ob oculos mētis, omnes homines sic uno singulatim ordine incedentes, ut qui eundo erunt primi, tedeundo sunt postremi. Sit verò Ille hominum ordo ita confectus, ut eundo unusquisque tantum præcedat aliis quantum habet ambitionis & mundanæ cupiditatis. Hujus ordinis primus & veluti Moderator esto ille rebellis Angelus, qui similis voluit esse Altissimo, & qui propterea Rex super universos filios superbia dicitur. Postremus autem Ille erit, qui cum in forma Dei esset non rapinans arbitratus est se aequaliter Deo, sed sicut ipsum exinanivit, ut non tantum esset homo, sed & inter omnes abjectus, despexit: & novissimum virorum. Hic est igitur ordo secundum mundum, prout hic intelligitur, in quo ne mireris ponit Christum, cum supponamus omnes homines eo comprehendendi.

Verū jam, pro reditu, concipiamus hunc ipsum ordinem ita conversum, ut qui postremi erant, fiant primi; sitque ordinis duxtor Christus, ac proinde ordo Christi vocetur. Profectò hinc apertissime patebit Veritas, ut quod quis inferior est in ordine hominum, sed sit superior seu major in Christi ordine: Quia quod est primo expendendum, quod quis est inferior in ordine hominum, sed proprius ad Christum accedit necesse est, quod Christus sit hujus ordinis ultimus, ac proinde quo quis est posterior, eum contingat proprius. Nonne est ita? quid clarius? Unde ergo caritas illa, qua nolumus ex postremis esse, cum nihil sit amabilius quam prope Christum esse, etiamsi nihil alius conciperemus quam istam propinquitatem? Responde & stabescere.

Iob 41.

Is. 53.

II. PUNCTUM.

SED quod quis proprius accedit ad Christum, sed est major & superior in ipsius Christi ordine.

Nam cum Christus sit sui ordinis primus, quis non videret quemque alii priorem seu superiorum esse, quo prius illum sequitur? Dic *Matt. 26*, ut sedent hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. Nempe intelligebat illa Mater, quae sic Christo Domino loquebatur, tum filios suos fore alii superiores quod ei proprius adhaerent. Hinc Christus Dominus: Si quis mihi ministret, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum Pater meus, illo scilicet honore, ut quod mihi ministrat fidelius, mihi accedat proprius; & qui mihi proprius accedat, sed alii gloriosius antecedat.

Oavidum gloriæ peccatum quod anhelas & fatigaris? Cur non ad Christum curris, ubi est vera gloria? Non dolet Christus quod queraras gloriam; sed quod eam queras, quæ ab hominibus datur, non quæ à solo Deo est.

III. PUNCTUM.

QUO quis igitur erit abjectior in hoc mundo, si suam abjectionem amet, & quo quis erit inferior in ordine hominum, si contemptum suum Christiane ferat, sed erit major & gloriose in Christi ordine; cum sic ad Christum proprius accedat, & in illo accessu sit tota gloria. Hoc egregie figuratum in antiquis illis Patribus, quorum natu minores prælati sunt suis majoribus fratribus. Sic Haec major Ilmæle factus est: sic Jacob major fratre suo Esau; sic Joseph major Rubeno: & Ephraim major Manasse: sic David & alii in Scriptura memorantur ex inferioribus superioribus evasisse, ut qui erant novissimi, fuit autem primi.

Hoc verò est, quod apertissime Christus *Matt. 10*. Dominus in persona parvolorum docuit, quos ad se venire iussit, quos amplexus est, & mitis modis sibi conjunctissimos declaravit, ac tandem edixit eum forte maiorem in regno & in ordine suo, qui esset virtute & animo, quod hi pueri erant atare. Sic ipse Christus non aliter ascendisse dicitur quam quia descendit. Quod ascendit, inquit Apostolus, quid Epib. 4. effrenis quia & descendit, primus in inferiores partes

lubr. 2. *partes terra.* Itemque alibi: *Eum autem, qui modico quam Angeli minoratus est, videmus locum propter passionem mortis, gloriam & honorem coronatum.* Sic beatissima Virgo prius se an- cillam dixit quam esset mater, ut esset prima post Christum quae se postremam fecerat. Sic sanctus Joannes Baptista, priusquam dicere- tur major inter homines, se insimum dixit, & indignum, qui vilius exhiberet officium Christi; *Non sum dignus, inquietabat, solvere corrigiam calceamentorum eius.*

exaltatus & sublimatus fuerit. *Gloriam praedictam humilitatem, ait Sapiens.* Tu ergo qui queris gloriam, quomodo non amas humilitatem, aut si humilitatem amas, quomodo fugis hu- miliationem, in qua unum probatur vera hu- militas? Non sic Christus, non sic; qui se om- nium infimo posthabitum vidit! *Beatus qui Serm. 2. ubique te ducem habet Domine Iesu, non illum de Asc. refugam spiritum, qui statim ascendere voluit, Dom.* & tota Divinitatis dextera percussus est. Nos au- tem populus tuus & oves pascua tue, sequamur te, per te, quia tu es Via, Veritas, & Vita: *Via in exemplo, Veritas in promissio, Vita in premio.* Sic apostolus Bernardus.

lubr. 3.

Sic a primo ad ultimum, aut potius ab ul- timo ad primum, agnoscet ordinem gloriae & honoris, ut quo quis se sponte demiserit, aut se aliunde humiliatum voluerit, eo magis

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Caco nato. Ioan. 9.

VIDE in 4. parte, hebdomadam vicesimam, quae tota de illo est per singulas Ferias.

FERIA QVINTA. CHRISTVS FLAGELLATVS.

Tunc apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. Ioan. 19.

VERITAS PRACTICA.

Qua duo Infidelem a Christo avocant, dolor & ignominia; Fideli ad Christum vo- cant.

SENSUS EST. Quod sicut Infidelis nihil videatur miserius quam ignominia simul & pena, qua in Christo presentim apparent, & a quo prein- die Ille avocatur: *Sic fidelis Christiano nihil est beatus quam illa duo, propter quae idcirco magis Christo adheret.*

RATIO est, quia propterea infidelis nihil nisi miserius videatur quodam de rebus iudicet per ratio- nes humanas, secundum quas ita iudicatur. Sed fidelis Christianus non ita de rebus iudicat, sed potius per rationes eternas, secundum quas nihil est beatus quam ignominia & pena fortior tolerata.

Ergo sicut Infidelis nihil illis miserius, sic fidelis

Christiano nihil beatius; & sicut ille inde a Christo recedit longius, sic idcirco fidelis arce- dit propius.

I. PUNCTUM.

CVM, ut ait sanctus Lucas, *Iudei insta-* *Luc. 23.* *crent contra Christum, vocibus magnis pa-* *ssulantes ut crucifigeretur, & invalecerent* *voces eorum: Pilatus nondum quidem* propterea contra conscientiam voluit inno- centem damnare morre, sed contra omnem ius damnavit virginis; Si enim est innocens, cur fla- gellabitur? Sic videlicet multi nollent eum lethaliter offendere, sed in levioribus quas putant, culpis, non vereantur. *Tunc ergo, in-* *Ioan. 19.* *quit sanctus Joannes, apprehendit Pilatus Ie-* *sus, & flagellavit. Id est, jussit flagellari, vel ipse primus flagellum impegit.*

Cogita quam crudelē simul & ignomi- niosum

T 3